

Selfi Yaşam mı, Selfi Ölüm mü ?

Editor tarafından yazıldı.

Cumartesi, 04 Nisan 2015 15:00 - Son Güncelleme Cumartesi, 04 Nisan 2015 15:41

Cezmi Ancıl

Self kelimesini bizim kuşak ilk olarak Self Determination'dan bilir. Kendi kaderini tayin etmek... Özgürlük simge eder. Bireysellikten çok bir halkın, bir ülkenin, toplulukların özgürlüğünü kendi iradeleriyle belirlemeleri....

Dünyanın dört kıtasında yeni, özgür topluluklar kendi vatanlarına kavuştu. Özgürce yaşayıp yaşamadıkları ayrı olmakla birlikte, insanların özgürce kendilerini ifade etmelerinden, tercih yapmalarından daha güzel ne olabilir ki...

Ho Schi Minh; "Dünyada insan özgürlüğünden daha değerli ne olabilir ki.." dediğinde ayrı bir kıtada Amilcar Cabral isimli bir vatansever; "Bir parça toprak bir parça ekmek için savaşıyoruz" diye özetliyordu kıtaların Selfi özlemlerini.

Köprülerin altında çok sular aktı. Dereler kan aktı. Uçurumlardan insanlar atıldı. Toplu katliamlar yapıldı. Vatan uğruna kendini feda eden vatanseverler çıktı. Ülkeler devrildi, yenileri kuruldu. Yoksulluk insanların hayatını felç etti, cehenneme çevirdi.

Anne ve babalar marketlerin fırınların önünden geçmeye utanır oldu. Zengin-fakir ayrımı uçurumlara vardı. Ayrışmayla birlikte Selfi özlemi bireyselleşme ile anılmaya başlandı. Kendini kurtaran aslan misali.

Boyun eğmek, entrika çevirmek, hırsızlık, fuhuş, uyuşturucu düşkünlüğü devletler eliyle teşvik edilir oldu adeta. Sırf toplumsal Selfi olmasın diye. Verilen sözler tutulmasın diye söz vermeler bile değişti.

Tutmamak için sözler verildi. İkiyüzlülük bireycilik ile birlikte geliştirildi teorisiyle birlikte; Kişisel özgürlük. Kişi kurtulmadan toplum kurtulmazmış...

Ve çok değer verilen(!) o bireyler çocuk yaşlarda uyuşturucu düşkünlüğüne, fuhuş tuzaklarına düşüldü, yönlendirilmiş oldu dolayısıyla.

"Herşey çocuklarım için" diyerek ekonomik kurtuluş adına aileler arasında duvarlar örüldü, kontaklar kesildi. Aileler içinde ikili üçlü aileler, gruplar yaratıldı adeta.

Anne baba ayrı, iş güç peşinde. Çocuklar ayrı, arkadaş gruplarında. Hatta kız erkek ayrı ayrı... Özgür bireyler topluluğu... Kişiler selfi oldukca ülkeleriyle de duygu bağları körelmeye, anlamsızlaşmaya başladı.

Kendi yaşamı denilerek çocuklar yalnızlığa itildi. İçki alışkanlığı delikanlılığa adım atışın adı oldu. Es-dost değiştirme özgür seçimin adı oldu.

Köklerinden kopmalar başladı. Yabancılaşma aile içinde diyalog eksikliğine kadar vardı. Hatta aynı aile içinde diyalog kurmak yerine, ortak yemek yerine mesajlaşmaya vardı iş.

Çocukların geleceği kendi ellerimizde karartıldı adeta. Ya devlet eliyle ya çok bilmiş büyükler eliyle.

Ulusal devletlerin önemi de kalmadı ya...

Yoksullar taşı tarağı toplayıp metropollere, ya da başka ülkelere göç etti. Göçlerle birlikte her göç toplumu kendi kültürünü de yarattı. Kendi müziğinde kendi gettosunda kavrulmaya başladı. Ateş her yanı sarmıştı artık.

Sevgi, sarılmak, saç okşamak, başını birinin omuzuna dayamak, güvenmek, özgürce, sevecen gülümsemeler, sevinçten ağlamak yabancı oldu insanlığa.

Selfi Yaşam mı, Selfi Ölüm mü ?

Editor tarafından yazıldı.

Cumartesi, 04 Nisan 2015 15:00 - Son Güncelleme Cumartesi, 04 Nisan 2015 15:41

İnsanlık özellikle de gençlik dili vatani ne olursa olsun yalnızlığa itilip kendi sorunlarıyla başbaşa bırakıldı. Self determination artık gençliğin yalnızlaşması oldu. Bu yalnızlık içinde görmediklerimiz, duymadıklarımız, önemsemediklerimiz oldu.

Gecenlerde bir genç mahallemizde bir köprüde kendini astı. Güpegündüz. Herkesin gözleri önünde. İşsizmiş. Bunalımdaymış. Kimse tanımıyormuş. Kimse konuşmamış pek. Öylesine bir genç yanı.... Öylesine. Mahalleli selfi çektici çocuğun önünde.

Gülümseyerek poz verenler bile olmuş. Ben görmedim. Resmine baktım. Henüz yeşermemiş dallar ardında solgun yüzüyle dünyaya sevdiğilerine elveda bile diyememiş bir genç. Belki küskündü, belki aç belki sevgiden yaralı.... Kimbilir.

Yine aynı yerde genç bir kız trafik kazasında ölmüştü. Onu da kimse tanımadı. Önemsemedi. Kaza yerini selfliyenler dışında. Ailesi geldi çiçekler bıraktı. Ağaçtan bir mezar taşı yaptı. Şimdi Ostern günleri. Sevenleri geldi ziyarete.

Süslü yumurtalar, renkli çiçekler bıraktılar. Yaşamında nasılları bilmiyorum. İsmi neydi bilmiyorum. Buraya yeni taşınmış. Kimse tanımamış bile. İsmi ne önemi var ki... Dilin dinin ne önemi var ki... İnsan yaşamının kutsallığından başka...

Ölümler üstüne bir çocuk tacizi sarstı buraları... Hani Özgecan'ı yakıp öldürmüşlerdi ya..."Türkler gibi yakıp öldürmemiş bari" diyenler bile oldu. Utandım. Üzüldüm.

Mahallenin gençleri self cezalandırma yapmış. Sevilenler olmuş. Semtten kovulmuş. Halk adaleti gibi. Selfi adalet mi yoksa.... Ya da selfi ölüm.

Selfi yaşam merakı ve boyutu bizi nereler götürür bilemiyoruz.

Özgürlükten daha değerli ne olabilir ki...

Kimisenin özgürlüğünü kısmadan, rahatsız etmeden, vurmadan kırmadan, incitmeden insanlık

Selfi Yaşam mı, Selfi Ölüm mü ?

Editor tarafından yazıldı.

Cumartesi, 04 Nisan 2015 15:00 - Son Güncelleme Cumartesi, 04 Nisan 2015 15:41

değerlerini nasıl koruyabilir geliştirebiliriz acaba?

Özgürlüğün selfisini çekebilir miyiz acaba?

Ölüm selfisi daha mi kolay?

Yaşamın resmini çizmek en doğrusu olmaz mi?

Korkmadan. Severek.

N'olur...

01.04.15